

۱۳۸۱۸۶۱

کتابخانه

ببخش، اما فراموش نکن

- سرشناسه: آرين فرد، مهناز، ۱۳۳۵ -
عنوان و نام پديدآور: بخش، اما فراموش نکن / مهناز آرين فرد
مشخصات نشر: تهران: کتاب مهناز، ۱۳۹۵.
مشخصات ظاهري: ۸۰ صفحه.
شابک: 978-964-5538-27-7
وضعيت فهرست‌نويسی: فیا
موضوع: آرين فرد، مهناز، ۱۳۳۵ - -- سفرها -- خاطرات.
موضوع: سفرنامه‌های ایرانی
موضوع: Children and Peace
موضوع: کودکان و صلح
موضوع: Traveler's Writings, Iranian
موضوع: بمب اتمی -- اثر انفجار
موضوع: Atomic Bomb-- Blast Effect
موضوع: هیروشیما (ژاپن) -- تاريخ -- بمباران، ۱۹۴۵
موضوع: Hiroshima-shi (Japan)--History--Bombardment, 1945
رده‌بندی کنگره: DS ۸۱۲/۴۳ ۱۳۹۵
رده‌بندی دیویی: ۹۱۵/۲۰۴۴
شماره کتابشناسی ملی: ۴۳۶۱۶۰۸

کتاب مهناز

موزه صلح تهران

Tehran Peace Museum

بیخس، اما فراموش نکن

مهناز آوین فرد

و. استار / جمشید پورمحمد

چاپ اول / ۱۳۸۵ خورشیدی

شمارگان / ۳۰۰ نسخه

چاپ و صنعتی / پلیکان

حروفنگاری / درجه کتاب

آماده سازی / تاب مهر

طراحی و اجرا / الناز نسیمی

نشانی الکترونیک: katab-e-mehnaz@yahoo.com

تلفن و دورنگار: ۸۸۵۵۰۱۸۷

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۵۵۳۸-۲۷-۷ ISBN 978-964-5538-27-7

پیشگفتار ۹

پنج‌شنبه ۹ و جمعه ۱۰ خرداد ۱۳۹۲

آغاز حرکت و ورود به هیروشیما ۱۱

شنبه ۱۱ خرداد ۱۳۹۲

پارک صلح و موزه صلح ۱۹

یکشنبه ۱۲ خرداد ۱۳۹۲

جزیره «میاجیما»: بازار سنتی و معبد «شیتو» ۲۷

دوشنبه ۱۳ خرداد ۱۳۹۲

دیدار با فعالان آموزش صلح ۲۹

سه‌شنبه ۱۴ خرداد ۱۳۹۲

بهدکوت «هیروشیما گینز» و دیدار مجدد با پروفیسور اینایی ۳۹

چهارشنبه ۱۵ خرداد ۱۳۹۲

مدرسه-موزه «ای کاوا» دبستان «فوکوروماچی» و «معبد بودا» ۵۷

پنج‌شنبه ۱۶ و جمعه ۱۷ خرداد ۱۳۹۲

بازگشت ۷۵

منابع ۷۹

پیشگفتار

اولین بار که به موزه صلح تهران در سال ۱۳۹۱ ر.م. به استعداد کودک پیش دبستانی دختر و پسر را هم با خود برده بودم، وارد پارک شهر که شدیم بیش از همه چیز؛ قسمت نگهداری از حیوانات زمینی بازی دودیدن در چمن برایشان لذت بخش بود. وقتی وارد ساختمان موزه صلح شدیم، باورم نمی شد که بیشتر از آنچه مجسمه ها و اشیاء داخل موزه و فیلم های در حال پخش برایشان جالب باشد، وجود افرادی که در آنجا کار می کنند، نظرشان را جلب کند. با مبارزان سوالات کودکان را می پرسیدم: این آقاها که هستند؟ چرا اینطوری هستند؟ چرا اون آقا با خودش اکسیژن راه می بره؟ چرا جنگ رفته اند؟ چرا جنگیده اند؟ چرا قرار نگرفتند؟ نمکشان کجاست؟ چرا لباس سربازی نپوشیده اند؟ واقعاً سوار تانک شده اند؟ و چرا آن خانم ژاپنی چادر سیاه سرش کرده است؟

وقتی بچه ها شروع به خواندن آواز "کُرال شادی" کردند و صدایشان در موزه صلح پیچید، احساس غرور کردم. بعد از خواندن شعر و تقدیم آن به عزیزان موزه صلح، کودکان را به صف کرده و در گوشه ای از پارک کنار سواره نشینیم. با هم صحبت کردیم. یک به یک پاسخ سوالاتشان را دادم و همه به آرامش رسیدیم. سپس در نقش گلوله های سفید خون، برای مبارزه با مکر و پلهای بدنمان، هر کدام یک بسته بیسکویت و پاکتی شیر در دست به سمت در خروجی حرکت کردیم تا به مهد کودک برگردیم.

چند روز بعد به تنهایی به موزه صلح تهران رفتم. آقای حسینی سعدی را دیدم که آرام و مهربان و باهوش. بتوان راهنما توضیحاتی را درباره موزه صلح تهران می داد. فرق بارز این موزه با سایر موزه ها در این است که گردانندگان آن جانبازانی هستند که خودشان تجربه جنگ را دارند. با دقت تمام به توضیحاتش گوش داده و از تمام قسمت های موزه دیدن کردم؛ با آقای محمدرضا تقی پور، مدیر موزه که او نیز از جانبازان جنگ تحمیلی است سلام و علیکی کرده و فرم عضویت داوطلب را پر کردم.

به کتابخانه موزه سرکی می کشم. از جلو در خروج، بروشور موزه را برداشته، نگاهی به آن می اندازم و با خودم می گویم: «جای من اینجا است.» ساختن گل های لاله کاغذی در کنار خانم بابایی (همان خانم ژاپنی مسلمان) آنقدر جذاب بود که تلخی تصاویری که در موزه دیده بودم و مطالبی که خوانده بودم را کم کرده و تمام مسیر برگشت در داخل مترو با نگاه کردن به گل ها احساس خوشی داشتم. با خودم

می‌گوییم چه تبحری در ساخت گل‌ها داشت، کاش بتوانم اورنگامی را از خانم بابایی یاد بگیرم.
کمتر از یک هفته بعد به‌عنوان عضو داوطلب برای اولین بار به جلسه گروه آموزش موزه صلح تهران دعوت می‌شوم. دور میز کنفرانس نشسته و به صحبت‌های حاضرین با دقت گوش می‌کنم. آن زمان نمی‌دانستم که روزی با چهار نفر از این افراد که همگی فعال در زمینه کار با کودک و عضو داوطلب موزه صلح هستند، کمیته آموزش صلح را تشکیل داده و هم‌سفر خواهیم شد.

اعضای گروه آموزش صلح دعوت‌شده به سمینار آموزش صلح در هیروشیما:

۱. کونیکو یامامورا (بابا)، متولد ۱۳۱۷، سرپرست گروه آموزش موزه صلح تهران.
۲. مهناز آرین‌فرد، متولد ۱۳۳۵، مدیر مدرسه کودک، ۳۶ سال سابقه فعالیت و پژوهش در حوزه آموزش کودکان پیش‌دبستانی.
۳. سکینه سعیدیان، متولد ۱۳۰۱، معلم و مدیر دبستان، ۲۹ سال سابقه فعالیت و پژوهش در حوزه آموزش.
۴. مونا جدیدی، متولد ۱۳۶۱، معلم، ۱۰ سال سابقه فعالیت و پژوهش در حوزه آموزش.
۵. زهرا مهدیون، متولد ۱۳۶۱، معلم دبستان، ۱۴ سال سابقه فعالیت و پژوهش در حوزه آموزش.